ECLI:LV:RPPT:2020:0313.11096004220.2.S
Lieta Nr.11096004220
Arhīva Nr.K68-437-20/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 13.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese Edīte Turkopule,
piedaloties prokurorei Nadeždai Gromovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2019.gada 22.decembrī plkst.10.10 /pers. A/, atrodoties "Maxima Latvija" SIA veikalā "Maxima" /adrese/, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, mantkārīga motīva vadīts un, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, realizējot savu noziedzīgo nodomu, no veikala plaukta paņēma divas 1 l tilpuma viskija "Jack Daniels" pudeles, katras vērtība 26,72 *euro*, kopējā vērtībā 53,44 *euro*, un vienu 0,7 l tilpuma viskija "Jack Daniels" pudeli 21,18 *euro* vērtībā. Paņemtās pudeles /pers. A/ paslēpa savā maisā un pagāja garām veikala kasei, nesamaksājot par paņemtajām precēm.

Tādā veidā /pers. A/ nozaga "Maxima Latvija" SIA piederošu mantu 74,62 *euro* vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē prokurore, uzturot apsūdzētajam izvirzīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 462.panta noteikumiem, grozīja /pers. A/ izvirzīto un 2020.gada 27.februārī izsniegto apsūdzību. Precizēja, ka 2020.gada 28.janvāra lēmumā par personas saukšanu pie kriminālatbildības un 2020.gada 27.februāra lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai ir konstatējama pārrakstīšanās kļūda noziedzīgā nodarījuma faktiskajos apstākļos, proti, pareizi ir jābūt, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts /adrese/, nevis /adrese/.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un grozītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Piekrita lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo ir konstatējami Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajā daļā norādītie apstākļi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušās "Maxima Latvija" SIA mantiskās intereses, tādējādi prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, nodarot cietušajai mantisku zaudējumu, par ko lietā pieteikta attiecīga kaitējuma kompensācija.

Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Jūrmalā; deklarētās dzīvesvietas nav; pēc apsūdzētā vārdiem – dzīvojis pie mātes /adrese/; iegūta pamatskolas izglītība; oficiāli nestrādā; ir gadījuma darbi celtniecībā, kas veido neregulārus ikmēneša ienākumus; neprecējies, apgādībā esošu personu nav; norādīja, ka ir neārstējama slimība, sakarā ar veselības stāvokli nav noteikta invaliditāte.

No lietā esošajām ziņām par personas administratīvajiem pārkāpumiem redzams, ka apsūdzētajam ir reģistrēti vairāki administratīvie pārkāpumi (lietas 28.-29.lapa); no ziņām par personas kriminālprocesiem, kā arī lietai pievienotajiem spriedumiem redzams, ka uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētais ir vairākkārt sodīts gan par noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu, gan par narkotisko vielu lietošanu (lietas 68.-85.lapa, 86.-91.lapa).

Pēdējās divas reizes apsūdzētais sodīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 27.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 20 dienām un piespiedu darbu uz 360 stundām. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 8.oktobrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2019.gada 14.novembrī (lietas 90., 85.lapa) un ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem un piespiedu darbu uz 360 stundām. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 14.decembrī. Ar Rīgas

pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 4.februāra lēmumu precizēts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra spriedums daļā par /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāmo laiku (lietas 91., 92.-93.lapa). Sods nav izciests.

Tiesas sēdē apsūdzētais, atzīstot savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, nenoliedza, ka ir persona, kura vairākkārt sodīta par mantiska rakstura noziegumiem, un jauna zādzība šajā lietā izdarīta neizciesta soda un nedzēstas sodāmības laikā. Skaidrojot zādzības motīvu, norādīja, ka bija nepieciešama nauda, lai samaksātu par moteli, jo tobrīd nav bijis darba.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore, jo alternatīvo soda veidu noteikšana nesasniegs soda mērķi.

Lemjot jautājumu par attiecīga kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā un vērtē par personību iegūtās ziņas – /pers. A/, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, ir persona, kurai ir izteikti zems subjektīvās uzvedības kontroles un uz panākumiem virzīts motivācijas līmenis, tā kā konstatējams, ka kopš 2002.gada (no 17 gadiem) ar zināmu regularitāti ir jau 20 reizes sodīts un starp izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem dominē tieši mantiska rakstura noziegumi, kuriem nav piedēvējams gadījuma raksturs.

Jauns tīšs mazāk smags noziegums šajā lietā izdarīts neizciesta soda un nedzēstas sodāmības laikā, faktiski pēc 8 dienām, kad stājās spēkā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra spriedums par analoģiska rakstura nozieguma izdarīšanu, un vairāk kā mēnesi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 27.septembra sprieduma, kas būtībā apstiprina par personību iegūtās ziņas – /pers. A/ savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā ne sabiedrībā pastāvošās tiesību normas, ne sabiedrības intereses kopumā.

Tiesas sēdē apsūdzētais norādīja, ka viņam nav jebkāda veida atkarības, taču no lietai pievienotajiem spriedumiem redzams, ka apsūdzētais agrāk tiesāts par narkotiku lietošanu gan 2018.gadā, gan 2019.gadā (lietas 86.-87., 90.lapa).

Tāpat tiesa neatstāj bez ievērības /pers. A/ attieksmi procesuālo pamatpienākumu pildīšanā pirmstiesas kriminālprocesā, apzināti ignorējot procesa virzītāja likumīgās prasības, kā rezultātā lietā ir pieņemts lēmums par kriminālprocesa apturēšanu un /pers. A/ izsludināšanu meklēšanā, lai nodrošinātu procesa dalībnieka pienācīgu uzdevumu izpildi visā kriminālprocesa laikā.

Bez ievērības netiek atstāts, ka apsūdzētajam piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto, taču minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas, jo noziedzīgā nodarījuma izdarīšana bija /pers. A/ brīvas gribas izpausme, un sods par katru nākamo izdarīto noziegumu nevar palikt vieglāks, tādēļ Krimināllikuma 35.pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā, apsūdzētajam par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ir likumīgi nosakāms sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas īstenojusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Ievērojot to, ka /pers. A/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms īslaicīgs brīvības atņemšanas sods trīs mēnešu apmērā, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 51.pantā reglamentēto soda noteikšanas kārtību piemēro gadījumā, ja notiesātais pēc sprieduma stāšanās spēkā, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziegumu, turklāt minētā panta pirmā daļa noteic, ka šajā gadījumā tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Lietai pievienots Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra spriedums, ar kuru /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem un piespiedu darbu uz 360 stundām. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 14.decembrī (lietas 91.lapa). Jaunu noziedzīgu nodarījumu /pers. A/ izdarījis 2019.gada 22.decembrī. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 4.februāra lēmumu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra spriedums precizēts daļā par /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāmo laiku (lietas 92.-94.lapa). Tiesa konstatē, ka ņemot vērā aizturēšanu un apcietinājumu, kas ieskaitāms soda termiņā saskaņā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 4.februāra lēmumu, neizciestais brīvības atņemšanas sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra sprieduma sastāda 4 mēnešus 7 dienas.

2020.gada 11.martā tiesā saņemta Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļas atbilde uz pieprasījumu, kurā norādīts, ka /pers. A/ nav uzsācis piespiedu darbu izpildi 360 stundu apmērā pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra sprieduma, tādējādi arī šis sods pievienojams šajā spriedumā nosakāmajam sodam (lietas 97.lapa).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta un 52.panta 2.[1] daļas noteikumiem, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 4.februāra lēmuma, ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteiktās rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā, kas noteic, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu.

Izskatāmās lietas ietvaros /pers. A/ nav aizturēts, kā arī nav atradies apcietinājumā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores Jekaterinas Lonskas 2020.gada 20.janvāra lēmumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – un papildu drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 22.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, turklāt lietā ir iegūti objektīvi fakti, kas norāda uz apsūdzētā apzinātu tendenci kriminālprocesuālo pamatpienākumu nepildīšanā, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis ir grozāms uz bargāku – apcietinājumu.

Lietā par cietušo atzīta "Maxima Latvija" SIA, kura Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu 74,62 *euro* apmērā (lietas 3., 20.lapa).

Apsūdzētais tiesas sēdē atzina cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju, apstiprinot, ka līdz lietas izskatīšanai tiesā, cietušajai radītais mantiskais zaudējums nav atlīdzināts.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu un izvērtējot lietā esošo pieteikumu par cietušajai radītā kaitējuma kompensāciju, kas sevī ietver nozagtās mantas vērtības atlīdzināšanu, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā.

Tā kā līdz lietas izskatīšanai tiesā mantiskais zaudējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta un 352.panta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 74,62 *euro* apmērā ir piedzenama no /pers. A/ piedziņas veidā.

Elektroniskais dokuments – DVD disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstājams glabāšanā pie krimināllietas.

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams attiecīgs nolēmums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un 52.panta 2.[1] daļu, šajā spriedumā piespriestajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.novembra sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 4.februāra lēmuma, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem un piespiedu darbs uz 360 (trīs simti sešdesmit) stundām.

/pers. A/ soda izciešanas termiņu skaitīt no 2020.gada 13.marta.

/pers. A/ ir pienākums piespiedu darba izpildi uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, ierodoties un reģistrējoties 10 darba dienu laikā Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļā (Ventspils šoseja 32, Jūrmala, LV-2011).

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts –, grozīt uz apcietinājumu.

Noteikt „Maxima Latvija" SIA, reģistrācijas numurs 40003520643, kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 74,62 *euro*,

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 74,62 *euro* par labu „Maxima Latvija" SIA, reģistrācijas numurs 40003520643, nosakot termiņu labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma apliecinošs dokuments jāiesniedz tiesas kancelejā.

Elektronisko dokumentu – DVD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2020.gada 6.aprīļa.

Tiesnese E.Turkopule